

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№28 (778) • Субота, 12 лютого 1994 року • Ціна договірна

ПЕРЕВІЄТЬСЯ, ПЕРЕМЕЛЕТЬСЯ...

Легенди, як правило, народжуються десь на трав'янистій межі між столицею й провінцією. Неважко пояснити, чому воно так. Адже провінціал не до кінця розуміє міщука, а міщуків буває важко повірити, що у провінції є нормальні люди, ну хоча б такі, як він сам. Отут і починається: «Не, ви чули? Під фоварами живе мужик! Чуд-

ний! Уявляєте: продав квартиру у Вільносі! Продав машину!!! Продав котедж!!! Усе оце продав і купив... нізащо не вгадає, що цей дивак на свою голову купив!..»

Той самий дивак — на фото перед вами. Що і навіть він купив — про це читайте сьогодні на 8-й сторінці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Читайте у суботньому випуску

4-5 стор.

6 стор.

Ми надто зблизи до того, що жоден газетний матеріал не обходиться без політики. Наважись на експеримент: дайте почитати про віолокацію й вирощування грибів, про коней і про екзотичного вузла, що водиться ще в наших озерах, про дивовижного біляхідника і гірничорятубальників. А про політику — ні слова. Субота ж!

Навесні у нас можна буде побачити одне з чудес світу — знаменитого єгипетського сфінкса. Це пов'язано з грандіозним міжнародним проектом постановки опери «Аїда». Подробиці — у матеріалі Людмили Барвиненч

«Сфінкс усміхнеться в Києві. Ох-хо-хо!»

На цій же сторінці — дещо про те, чому француз, перш ніж пригубити вина, шукають... термометр. Наш кореспондент Наталя Філіпчук передає з Бордо.

7 стор.

Норвежці придумали унікальну приказку: «Краще, коли твій кум живе за фьордом». Відчуваєте конструктивний народний егоїзм?

Як же вони там, справді, живуть — за своїми фьордами? Про це йдеться у дорожніх нотатках нашого кореспондента Оксани Теленчі

«Теплий берег холодного моря».

10 стор.

Під рубрикою «Історія» — матеріали про те, як болонський князь ледь не став королем, а тисячі чернігівців — стали кримчанами.

11 стор.

Знову — про скарбін гетьмивів Полуботка. Пристрасний монолог з цього приводу належить молодому кінорежисерові Вадиму Кастеллі —

«Нехай вони будуть з Конотопу — аби світили!»

12-13 стор.

«Твій вихід, Україно олімпійська!» —

добірка матеріалів про відкриття зимових Олімпійських ігор у Ліллекхаммері. А також роздуми ректора Українського державного університету фізичного виховання і спорту, віце-президента НОК України професора Володимира Платонова про наш спорт у європейському та світовому контексті —

Lillehammer 94

«Окупиться сторіцею».

Public Opinion

Paperback

Микола ВОЛОК,
«Голос України»

КОНИ У ВЕРОНІ

Запрошення вийти участь у Всесвітній виставці коней, що відбудеться в італійському місті Вероні, надійшло до Лікарського конезаводу № 174. І неспроста, бо лікарський скакун був фаворитом недавньої Всеукраїнської антаксикармату. Вони найкраще оцінені і під час вальтованих на дві джурки. Відтогочити комітет Всесвітньої виставки не обійшло увагою українських конярів і поворів їх вадиселів. Відомі матеріали Олександрівський район Кіровоградської області.

ЗАВЖДИ СВОЯ ВУЛИЦЯ

Які б зміни не відбувалися в нашому житті, і завжди жуть на своїй вулиці — каже режисер Київської національної кінематоки Володимир Ілліч Хмельницький. І справді. Коли вулиця носила ім'я Леніна, режисер нагадував, що він — Ілліч.

Коли ж Києвом прокотилася хвиля перейменувань, Хмельницький став жити на вулиці Хмельницького. Значиме, це Володимир, а Богдана.

Олександр ГУРАЛІЙНИК.

Київ.

◆ 19,7 тисяч чоловік виїхали з України за кордон на постійне проживання протягом першого півріччя минулого року. Половину всіх мігрантів традиційно становлять серед 45 відсотків їх виїхали США, 40 — Ізраїль, 11 — Німеччина. У п'яту частину серед тих, хто виїхав, становлять українці. Половина з них виїхала до США, 19 відсотків — у Німеччину, 18 — в Ізраїль.

◆ Вступні іспити до приватного гуманітарного інституту, який створився в Слов'янську, не передбачають. Бажаючим вступити досить заплатити відповідної суми. Не передбачають і знімних сесій. Інститут отримавше вчителів російської та української словесності, англійської філології, а це — індивідуальних вчителів домашнього викладання, тобто європейців. ◆ За минулих два роки смертність серед сільського населення України збільшилася в два рази, «за кількість ракових захворювань». Це сталося тому, що різко збільшилася інтенсивність хімізації сільського господарства. Із 146 основних продуктів харчування, які виробляють у нас, чотирі виявили 72 види залишків пестицидів. Хлорофос, метафос, сполучити трітій і міді — ось це знайдено в їжі, яку споживаємо.

МОНЕТАРИЗМ

◆ У 1993 році, порівняно з попереднім, за даними Сумського обласного ВВНУ, у 7,7 рази збільшилася кількість базових засобів, своєю національністю на європейську. Серед них, хто побажав стати євреєм, є колишні росіяни, українці, грузини, представники інших національностей.

◆ За рішенням Генерального директору ЮНЕСКО Федеративної Мадриду українського кіномістера Юрія Ільєва включено до почесного міжнародного комітету по відзначенню 100-річчя світового кінематографу. ◆ Басовий фонд хворобливого Леоніда Москуха, зареєстрований Міністерством України, функціонує робочий, пов'язаний з вивченням, популяризацією і захистом пам'яток культури українського народу, передусім кулінових спорів, що мають велике історичне значення.

◆ Відомий футболіст Олег Протасов відіграв за команду «Тамбу» з міста Осакі (як, до речі, і колишній київський динамівець Ахмед Цейба). Японеці заплатили за українського футболіста 400 тисяч американських доларів греческому клубу «Олімпіакос», за який він виступав протягом останніх трьох років.

За повідомленнями прес-служби Інформаційних агентств і наших кореспондентів

Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

НАШ КОРПУНКТ УЗЯТО В РАМОЧКУ

Доведено: перебування людини у так званих патогенних зонах (поблизу тектонічних розломів, карстових порожнин, підземних річок, джерел підземної іонізуючої повітря тощо) викликає відчуття дискомфорту, роздрознення. На квітнімовому рівні відбуваються руйнівні процеси, які істотно збільшують імовірність серйозних захворювань мозку, серцево-судинної системи, органів дихання. Особому у ріді країн Заходу спростування житлових будинків та інших «люднонасичених об'єктів» передують спеціальні дослідження і висновки експертів. До таких турбот про здоров'я громадян у нашій державі, на жаль, не доходять руки. Санітарні служби не мають навіть приблизних стандартів безпеки з відповідними показниками. Але чи не можна уже сьогодні якимось захистити людей, котрі знаходяться під бомбардуванням невідомої для них грізної сил?

Виявляється, можна. Зарядити білі берізки Сумська науково-виробничої фірми «Атон». Науковці у штаті групи досліджень отримали біолокації «Атон» надати організаціям і приватним особам послуги по обстеженню приміщень на предмет виявлення і нейтралізації патогенних сил. Довідавшись про це, зробив замовку і я. Аби отримати уявлення про величність кореспондентського пункту і алесяної квартири.

У зазначений термін зустрічався гостя. Представилися: Микола Капітович та Володимир Кочев. У руках у кожного рамка з металевого прутка у формі літери «Г», одні кінці яких перпендикулярно затиснуті у трубку з металевими підшипниками, другий загнуті під кутом 90 градусів до першого. Спостерігаю за маніпуляціями В.Кочева, який щільно «рамею» так, що вони зазвемляють гарелі.

Ось об'єктивно існуючі патогенні зони локалізують не розкрито. Але отуттєва інформаційна зона, не вже продукт життєдіяльності людини, згусток негативного зарядженого поля. Це не субстанція у вигляді футбольного м'яча і навіть не надзвичайно швидко, як розсаяло по енергії і тепер м'як, як проросла, показує «ясно».

Не чуваюся, як сучасна прагматика безпідперше у русло світоглядних філософських проблем.

З'ясувалося, що всі співзв'язані дотримуються діаметрально протилежних думок на природі явищ, з якими вони стикаються.

Володимир Кочев — переконаний матеріаліст і ладен все пояснити через призму законів фізики. Микола Капітович — нематеріаліст, який спирається на ідеї неземного розуму. Як там не б, будь-яка гіпотеза має право на існування. А рекомендації «Атона», як бачите, совсім не шкідливі.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

но одне одній. Ледь помітним нахилом до підлоги, він повільно і плавно рухається вадков стіну. Особливо ретельно чаклує над ліжками, письмовим столом. Десь за півгодини мені зручилися всі нирки і денні кімнати квартири. На стандартному оркуші зображено план оселі і якісь позначки червоною. Без коментаря не обійтись.

Ну що ж, — каже Микола Капітович, — там можна бути спокійним, квартира майже «чиста», переажають комфортні або нейтральні умови проживання. До речі, аналогічні параметри зустрічаються не так уже й часто. Приблизно в одному падаку з п'яти.

— Як сказати — майже «чиста»? — 3 кілька десятків переїздивши квартиру та кімнати ми ще не зустріли таких, де б абсолютно не було «хвилювань» від нирки і денні кімнати патогенних зон і у нас. Між їх позначки червоною. Але жодне з джерел негативного впливу не є небезпечним.

— Що ж рідке тут, у яку ситуацію набавляють неприємності?

— Найрадикальніший спосіб — пересунути ліжко або стіл у безпечне місце. У випадкових випадках пропонуємо деякі засоби часткової нейтралізації, ефективно знепечують як прокидання, наприклад мідний круг або дзеркало.

— Над мій столом як вже робить якісь чудернацькі паєси...

Ось об'єктивно існуючі патогенні зони локалізують не розкрито. Але отуттєва інформаційна зона, не вже продукт життєдіяльності людини, згусток негативного зарядженого поля. Це не субстанція у вигляді футбольного м'яча і навіть не надзвичайно швидко, як розсаяло по енергії і тепер м'як, як проросла, показує «ясно».

Не чуваюся, як сучасна прагматика безпідперше у русло світоглядних філософських проблем.

З'ясувалося, що всі співзв'язані дотримуються діаметрально протилежних думок на природі явищ, з якими вони стикаються.

Володимир Кочев — переконаний матеріаліст і ладен все пояснити через призму законів фізики. Микола Капітович — нематеріаліст, який спирається на ідеї неземного розуму. Як там не б, будь-яка гіпотеза має право на існування. А рекомендації «Атона», як бачите, совсім не шкідливі.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

Сума.

КРОССВОРД

По горизонталі: 6. Династія римських імператорів II-III ст. 6. Одне з найдавніших назв України, що засвідчує хліборобський характер преукраїнської цивілізації. 11. Південноєвропейський бог Сонця і мирного дощову, чия ім'я є частиною назву українського князівського імені Володимир. 12. Темплорі або чорні зображення на срібних і золотих янголах. 13. Імперія наваха, яка була на місці київського Києва і яку сучасні українці називають Дарія. 14. Двогубий верблюд. 17. Сучасний український учений та публіцист, автор книги «Українська Перша і пронос національного відродження». 18. Картина Галини Мазеви, української художниці у Венеції. 21. Північна верхівка в Англії та в США. 24. Вальчальні кандидати-оборонці пісні на честь Нового року. 26. Український письменник, значительний новий української літератури в Галичині. 27. Український письменник, член і політичний діяч однієї з організацій української радикальної партії. 29. Відомий з «Патерики» загар, чий золотий полє став еталоном під час побудови Успенського собору в Києво-Печерській лаврі. 30. Народно-історичне привітання українського козацького князя Дмитра Вишневецького. 31. Полковник УПА, командувач військами УПА-Південь. 32. Митрополит Київський і Галицький, друг короля Данила. 33. Його канцлер, який на знак протесту проти спроб Данила запровадити унію перешав до Суздальщини.

По вертикалі: 1. Один з чотирьох племенних союзів, який, за свідченнями Геродота, у V ст. до н.е. оселився на Східній Волині і був частиною народу, що його Геродот назвав скіфами-ореченими. 2. Східноєвропейський народ, який, за свідченнями законів. 3. Одиомовний спит. 4. Надпродія істота, посередник між Богом і людьми. 7. Німецький перекладач дідів, автор «Хроніки», де описані події на Русі 908-1018 років. 8. Одиомовний триналітис подій. 9. Один з напрямів ідеалістичної філософії. 10. Річка на Прішвінській. 14. Картина українського живописця, який вивів з групи людей. 19. Приклад для озонування. 20. Видатний український письменник, який жив у ФРН. 22. Віснійський чин у сучасній українській армії. 23. Сектор Києва. 26. Український етнографічний тлумачник, що виходив у Львові в 1933-1999 роках. 28. Англійський поет і драматург епохи Відродження.

Відповіді на кросворд,

надрукований в «Г» 5 лютого

По горизонталі: 5.Кінополіт, 7.Кінополіт, 9.Юта, 10.Галілей, 11.Яне, 12.Тіон, 14.Фусула, 16.Дель, 17.Усула, 18.Крип, 19.Віснійський, 21.Патерика, 24.Вальчальні, 25.Сла, 26.Герб, 27.Тобоган, 30.Кук, 31.Астрат, 32.Ангелія. По вертикалі: 1.Атти, 2.Сгіт, 3.Сгіт, 4.Юно, 5.Кінополіт, 6.Північ, 7.Доміт, 8.Віснійський, 9.Віснійський, 10.Віснійський, 11.Віснійський, 12.Віснійський, 13.Віснійський, 14.Віснійський, 15.Віснійський, 16.Віснійський, 17.Віснійський, 18.Віснійський, 19.Віснійський, 20.Віснійський, 21.Віснійський, 22.Віснійський, 23.Віснійський, 24.Віснійський, 25.Віснійський, 26.Віснійський, 27.Віснійський, 28.Віснійський, 29.Віснійський, 30.Віснійський, 31.Віснійський, 32.Віснійський, 33.Віснійський, 34.Віснійський, 35.Віснійський, 36.Віснійський, 37.Віснійський, 38.Віснійський, 39.Віснійський, 40.Віснійський, 41.Віснійський, 42.Віснійський, 43.Віснійський, 44.Віснійський, 45.Віснійський, 46.Віснійський, 47.Віснійський, 48.Віснійський, 49.Віснійський, 50.Віснійський, 51.Віснійський, 52.Віснійський, 53.Віснійський, 54.Віснійський, 55.Віснійський, 56.Віснійський, 57.Віснійський, 58.Віснійський, 59.Віснійський, 60.Віснійський, 61.Віснійський, 62.Віснійський, 63.Віснійський, 64.Віснійський, 65.Віснійський, 66.Віснійський, 67.Віснійський, 68.Віснійський, 69.Віснійський, 70.Віснійський, 71.Віснійський, 72.Віснійський, 73.Віснійський, 74.Віснійський, 75.Віснійський, 76.Віснійський, 77.Віснійський, 78.Віснійський, 79.Віснійський, 80.Віснійський, 81.Віснійський, 82.Віснійський, 83.Віснійський, 84.Віснійський, 85.Віснійський, 86.Віснійський, 87.Віснійський, 88.Віснійський, 89.Віснійський, 90.Віснійський, 91.Віснійський, 92.Віснійський, 93.Віснійський, 94.Віснійський, 95.Віснійський, 96.Віснійський, 97.Віснійський, 98.Віснійський, 99.Віснійський, 100.Віснійський.

Отакі вони — бордосці. Отакій він — Бордо. Отаке воно — бордоське вино. Тим же, змінюється, але, слава Богу, не закінчується.

Бордо.

12 лютого 1994 року. № 28 (778)

Олександр ВІНОКУРОВ, «Голос України»

ПЕРЕМІЄТЬСЯ,

Якщо я скажу, що в селі Рокишні Броварського району нещодавно став до ладу новий млин? Чи й що? — погугляють кілька. — Знайти чим дивувати! У нашій області багато що став до ладу. Он у Пилип Марошицького району відкрився потужний ковбасний цех, у Кодачинській Васильківського району — свій масложировий...

А якщо я скажу, що цей млин перший і єдиний на весь район? Уже «геніальне». А якщо додам, що млин спорудив власне котляр і власником є сам млин? 25-річний Антон Кружака? Хто такий? Про це я і сам захочу дізнатися.

Пробачте, що не запрошуюю гостя, — сказала Антон і повія рукою по skutому квітлому озеру. — Сесті бачите, міхнула. — А хой куди? — запитав я.

— А хой куди? — кинула він головою на діл робників, які ще тріпотіли біля вулика. — Не хоче сьогодні брати...

У кокусі, товстак ваташних-паташних, шитих фалашках з калашами, Антоном мав англіа солідного дядька-фуркаша. Та коли ми прийшли з озером до його додому і він кинув із себе «обладунок», а побачив перед собою, щоб не збратися, незвичного тендітного хлопця. Цюпранда, а дорослим мусам.

— У Броварському районі, якщо розібратися, мій млин не перший, — сказав він. — Колись їх лише у Рокишні був штук п'ять. Знайшли, не такі, як у мене, а з вітрильником, паш класних приватних власників, до Сибіру загнали. Як, до речі, я його діла Смирда Кружака. Там, у Могодів, я народився сини ворота народу — мій батько.

Антон, так би мовити, радянський метис. Батько Микола Смирдович — білорус. Мати Поліна Янівна — українка. Батько — геолог, мати — топограф. Ось так, вирощувши «з дитинством і за запашком тайги», вони зустріли повалку чи навіть пугубити йому — не класичний гріх, втрача власної гідності. Штотім що справу прибрали до рук бергери із своїми правилами, законами, своїми наказами. З ними мені не по дорозі...

Чу, що ти кокусю Білалово, аби на поучатися там дурості, міхнутою, відрізаною?

— Зовсім ні. Таких яркляків мій хіт до напашував. Сирева а тому, що коли ти — робітник і добре працюєш, на твою національність тебе не звертають уваги. Коли ти досконало не володієш латинською мовою, то краще забути про кар'єру, ахотка посидіти місце. І, на мою думку, це законніримо. У кожній державі в своїй державній мові і ті, якщо хочеш стати державним діячем, повинні вільно розмовляти і писати цією мовою. Пашким, яку країну, який народ ти представляєш? Як ти володієш латинською мовою на побутовому рівні?

Певне, українсько важко вичити латинську? — Ага, як. Б лодяні, які повинні ознайомити будинок ізомови мови, а в такі, що півніку живуть серед ізоземпів й на мовоту правильно «взяти доміт» своїх. Особисто я змінив із за короткий строк сім «літвинцев», а з ними мені дуже легко було жити. Я не халустився, не правдиво, а в школі мені теж давалися китайська. Та в школі не мріяв про якусь високу кар'єру,

тим більше — а в Лівті. Просте жина, працював. Перейти на ж в Україну змусили інші обставини. Я розлучився, то ж до когось могоду приїхав. Знайшли, до батьків. От і прийшли до Броварів. Почав пшукати роботу — дарма. Заводи скорочували штати, відраховували своїх робітників у акумулятор підприємств, деякі організації взагалі наказали довго жити. Вийшло, що а дия всіх — п'яте колесо до кокусі.

Воскресити став на лаше Антон. У зазакі в кімнаті до інституту, а якому працювати ботало і млин, їх дорослою промова на «заслужений відпочинок», приващавши мізерні пансі. Отжот утратив і зібрався на сімейну раду, як жати, що робити? Зійшлися на сімному: нічого чекати милості від держави, треба відкрити власну справу. Торкнули тутами і сні карсами відкашувати відразу. Не соросібно. Купити крупурилку? В районі вже є, і не одні. Охляють Неагідно — тут мало апроштує соняки. І тоді Поліна Янівна, як знавель різного краю, запропонувала млин. Чого-чого, а млина в районі жодного! Серверіні і сімським жителам доводиться возити зерно на борозни а сусідні райони чи а Остер Чернігівської області.

Антон провад у Білорусі квартиру, летючий. Батьки розпорядилися із своїми заощадженнями і мірною по котері на дачній ділянці — всі придбали різніе будматеріали тепер мали літти на зовнішній ший справу. Млина вирішили спорудити а Рокишні, на садовій Антоновій бабусі.

Мені просто поталанило, — всміхався він. — Лімше а млина Місціні, я виліт би хабара, відлоса купити млин у комплекті, тобто все технічне устаткування.

Серед діла Антон уваг заступу а патку на бабусиную горілку, де вже червоною помідору, заходили копати траншеї під фундамент. Діла всім сім'єю і знайомими «вентилями» стіни з «дичної» цегли і кам'яних блоків,

аже перебіється, перемелється і а нас наперешті змилане зворотної економічної глуд. А і ні — спородам млин і залукує чимось іншим.

Десто з людей, збираючись до Рокишнів, одитав і наїтріше — мовило, село, брала, паш. Зайшлиши ж до млина, дивувалися: «Ті бі тут, як а, атепції! А чоту дивувалися? У цього млина господар — на державу, тобто ніхто, а конкретна особа — міршосин Антон. І хоча за технічним паспортом рокишнесь бороніло ахотіється продуктом першого сорту, вистривали ж воно, як стверджують кіленти, мало чим відрозніється від шитого, яке виробляють держкарпідприємства. Не віртіте?

За чотирім чом Поліна Янівна поділа до столу літ. Ругувний, аж золотавий, майстерно оздоблений «милотами», «літотичком», його ніби до якоїсь події приурочили. (Не подумайте, що мене ждали — до Кружака я аналізує, як сін на голову). І мого потробував перший шматочок, переконався: «А й справді, видний сорт».

Кінаська область.

людина без попередньої домоленості не потрапить сюди. Такі пересортні необхідні, щоб захистити ображених жінок від розгніваних чоловіків. Жінки можуть прийти сюди на кімнату дитини, або ж на кімнату батьків, кімнати мішців — разом з дитиною. Дітей завжди спеціальним транспортом відвозять у школи і дитсадки. Пашта символічна, центр фінансується державою. Центр обслуговування зісміється працівників, до яких чотує шотиння. У Норвегії їх 60 тисяч закладів. Переміщують тут не тільки норвезькі жінки, а бачили і темноміртів африканку. Змішані шлюбні — найбільш конфликтні.

Співрозмовникі поділялися, чи не існують такі центри в Україні і запропонували свої послуги щодо їх створення. Вони хотіли поїхати в Україну, поділитися досвідом. Згаданий нашіх аквир замучених проблематичних жінок, які не знали: сміється мені чи сумують. Відкартувалися запитаннями: чи не варто було б створити аналогічні центри і для ображених норвезьких чоловіків? Господні центри виявили слухачам: як рішнєть — то рішнєть у всьому...

Трокейім — Осло — Лівлі.

Глобус

ТЕПЛІЙ БЕРЕГ ХОЛОДНОГО МОРЯ

(Піоток на 7-й стор.)

— Ривок наречених у Норвегії досить білий, — бідався Бйорн Нодтведт. — Травлялий час наші чоловіки погуглюють багатим польським ринком, а тепер же в російський та український.

Але коли ми поїхали додому на українськом «ринку». Завдяки шлюбному оголошенню і міжнародному материнському бізнесу, що почав набирати обертів у СНД. Бйорн обрав собі а дружини дитину-красуню з Катери. Наречення — скандинавська, змолот, нікшійні. Таких не густо серед наших. Та Бйорну не поталанило відруге: через рік його дружина ателся. Я зустрічався з нею напередодні ітечі і вона ахвалвала мені дущу:

— Бйорне, мого а жєтє, як каз'ю-воно стію, без проблем, але... ці «вінники» напруду — холода і жорстокі. Ніяк не можу звикнути до його рай-

оналізму: виліт пестопів — за програмом, а пенний чак. Іноколи бавлю сумно, хотілось пригнотитись, та коли я скаржился на потіне самопочуття, він казав: «Візьми скільки завгодно грошей і їди до лікарні». А мені не лікар був потрібний, а ласкаве слово. Норвезькі чоловіки не ахотіють ентіментальності...

Упродовж року Ольга незгоном ахвалує норвезьку мову та збагатує нейтральність чужого народу не змогла.

VII. Норвезькі жінки не дозволяють себе кривдити, і коли а сім'ї виникає конфлікт, вони мають можливість втекти а «титу гаваль» разом з дітьми. У Тройкейї а відділяти такий притулок, що навірніше центром для ображених жінок. Це — прихований поділ від людського ока дім на околиці міста, адреса которого не зазначена а довідниках. Стороння

Андрій КОТЛЯРЧУК

ПЕРЕЖИЛИ СВЯТОГО І КРУТОГО

988 року князь Володимир Святославич охрестив Русь, прилучивши її тим самим до світової цивілізації.

А в другій половині XVII століття цар Петро I акрипна завою прилучити свій народ до Європи й розпочав церковну реформу. Але народ чомусь не хотів европеїзуватися — і збунтувався. Ту епоху було названо Великим Розколом. Прибічники Петра Крутого переслідували прибічників Володимира Святого аж до 1806 року. Зайтоди старообрядці розсіялися по всьому світу. І все-таки ажили.

Ось — сучасний центр старообрядництва, село Біла Криниця на Українській Буковині. Тут збереглася Козьмодем'янська церква (1740 р.) та Успенський собор жіночого монастиря. Рік тому монастир знову відкрито.

Коли я жив у тому селі, мене вразили просвітлені обличчя місцевих мешканців, їхня працелюбність і шанобливе ставлення одне до одного.

Молдавани й українці з назовишніх сіл при потребі залюбки запрошують до себе священика-старовіра, не вдаючись у теологічні тонкощі. Священик з Білої Криниці отець Севаст'ян каже: наша церковна служба — пова, як у древньому Касві, а не скорочена, як у никованій.

Отже, їхнім обрядам — понад п'ять тисяч літ. Стара віра продовжує сіяти розуміння і добре у душах нових людей. Можливо, саме тому тут нічого не чути про міжнаціональні конфлікти.

Фото автора.

Богдан БЕРЕЖЕГА,

"Голос України"

З'їзд монархів

Як свідчать архіви, у 1429 році монархия багатовою країн світу перемістилася з Хатини до Луцька, який на той час був улюбленою резиденцією литовського князя Вітовта, щоб обговорити питання створення антитурецької лінії європейських держав. Таку пропозицію подав імператор Римської імперії Сімаунд I, який змусив себе довести чекати. Замість прийнятого ним бачення, він прибув у Луцьк з дружиною Барбарою 22 січня. При візді у місто імператора зустрічали духовенство католицьке, православне, вірменське та єврейське. Вішувалися католицького єпископа, гість із Римської імперії не звернувши уваги на ітих. На з'їзд монархів прибули великий князь московський Василь II з митрополитом Фотієм, польський король Ягелло, король Данії Ерік, папський посол, послані від імені імператора, імператор Ді-Восконого ордену, посол великого магістра Тевтонського ордену, князь переноско-ї новгородської орди та інші можновладці. Всього — 16 тисяч чоловік. Для високих гостей володар Луцька Вітовт, який сподівався, що монархия дасть йому на його ворогів, щодня влаштовував великі забави. Дні монархії, крім дипломатичних переговорів, співалися у численних бенкетах, турнірах, похоловках. Під закуску литва і грубі гості щодня з'їдали по 6700 корів, 700 баранів і вербів, 60 зубрів, 100 лосів та багато іншої дичини. Якщо пірний архівний хроніст, то щодня споживалося 700 бочок хмільного меду. Та навіть і після таких шедрих гостин 79-річний Вітовт не удостовіся бажаної коронації. Один з високих гостей заявив йому: «Рокі і слава повалили вже наситити вас!».

Ось так безрезультатно і закінчився з'їзд монархів у Луцьку. Вважали, інформація корисна для розуміння нинішньої можновладці!

Волынська область.

Кримчанин Іван Кравченко — мій чернігівський земляк, родом з Олешин Корюківського району. У січні отримав від нього зажурливого листа: «Так не хочеться лягати б'ю чужу землю... пише... А ще гірше — доживати віку серед чужих, зловорожих настроївних до свого українського людей».

Не знаю, як хто, а я ці слова сприймаю близько до серця. Як тріпотіло, що чернігівське почувалося там несподівано? Що зробили з його земляком — чернігівським, шукаючи мого міста, що тепер стає «русско-казимирським населенням»?

Перші спроба на переселення в Крим відбулися у червні 1944 року. У постанові бюро Чернігівського обкому КП(б)У та обласного відділу від 23.VIII.1944 року зазначалося, що «земля татарських, болгарських і інших вивільнених колгоспів з плавними посівами і насадженими передється новоорганізованим колгоспам, заселеним колгоспниками-переселенцями, і аквиріюванням зазначених земель за колгоспним на вічне користування».

Листи було виготовлено. Але після німецької окупації 22021 сім'ї в області жили в землянках. Згідно ж з наказом відомства татарської колонізації, поставлено будівництво і наділи рілля, передали колгоспникам-переселенцям. (...) переходять в їх особисту власність після року безперервної роботи в колгоспі».

У першій заяві до Криму організовано переїхало 354 чернігівські сім'ї, всього 1272 чоловіки. Не менше було заглянуто на дачні квартали потавчан, хазіян, сучан, асирійців, етнічно українців з Купчин, Відоградців, Вороніжців — всього протягом 1944 року 17 тисяч родин!

Переселили не тільки на південь, а в Приморський та Хабаровський краї, на Сахалін. За постановою обласного відділу від 16 березня 1949 року «Про переселення в 1949-50 рр. в Караго-Фісську РР 600 сімей волонтерів та інших сімейського і міського населення» а переселення-борянки спонукалися недовідою, аборюваності, поки у майбутньому збільшиться від сплати загальнодержавного податку на військову службу, поставку сільськогосподарської продукції на присадибних ділянках. Ми надавали пред'яв в 10000 карбованців! Хочен-не-хочен, в аквиріюванні, щоб продовжити вілля, забиралися в різні кінці...

Місцеві оприлюднені люди виступили виконувати замовлення Криму. Майже щоразу в Україні приїжджали пошукачі, які виходили, за №2287 від 25 серпня 1961 року Кабінету міністрів УРСР «Про дії переселення колгоспників та інших населення на межі Української РСР». Важко повірити, але веровийні планів після довго

Христопор ГРУША, незалежний оглядач

А ХТО ТУТ У НАС ТАКИЙ ВУМННИЙ?

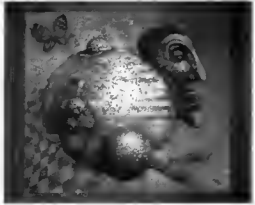
Тижнів зо два тому поблизу Бессарабії, у виставочному залі, можна було побачити деяр несподіване — виставку під назвою «Пусть вас не волутет эти глупости»!

Кажуть, Спілка художників бурчала: мовляв, чому на нашій території виставлено дилетанта? Він такти не має відповідного диплома, цей художник. Але — любов за, любовні і дилетанти. І справді, вернісак супроводжувався всею закоханістю публіки — так захоплюється вивади в артистичні, аніж у живописці.

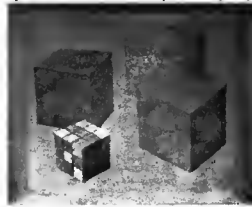
Отже: Олег Кулай-Кулайчук, 33-літній актир у шостому поколінні, син «суборослого мільйонера», як написано у біографії (це ж, художник має свою біографію, це Володя Перцов, автор діалогів для знаменитих страдних акторів), ось такий вимно...

Втім, Кулай-Кулайчук — і сам поет, гадана виставка була щедро приправлена його спорідненими віршами. Неприклад: Как пачула клетуда, Что ласкает в желудке сытню, И в трапезе бес билета... Совершенно беззащитный...

Або: Ça, liberté, fraternité, egalité — Что по сравнению нас с «Ангелот»?

Серпил ПАВЛЕНКО,
"Голос України"

Або: Всех, кто устал, но никак не умрет Аэропорт приглашает в полет! Але, щоб у вас не склалося одностороннє враження про Кулай-Кулайчука, варто подивитися на нього самого: грендер, борода — во, феєс — но, і спокійна надійність в усіх фігури. Власне кажучи, ото так і нього й картини — він майструє їх міжно, любно, серйозно, продумано і зосереджено. А зосереджений чоловік рідко буває злою. Тому «Пусть вас не волутет эти глупости!» От по те цікаво: у книзі відгуків тієї виставки багато відгуків зроблено дитини. Хоч картини — зовсім не дитячі. Причому, цілий цикл присвячено печальному еспіратам-свєрем, а

ше один цикл — «Портрети приморський» — там, асна річ, і загалом красуються якісь сізювети. Але діт — це обманець, він у плочу несподівано, здавалось б, світ — асело. Бо Кулай-Кулайчук — філософ, він знає, що життя — навіть потворне — все одно прекрасне, і всі його картини світяться теплим і загнаним передвечірнім світлом.

Раніше його полотна купували вносії, це не готовим, прямо з мольберта. Тепер він не те по пропадає! Але встановив надто високу ціну — не згради забагачення, а щоб зберегти цю виставку цілюю, показати її ще в Москві, Одесі, Львові.

... При виході з виставки красуються плакати з друкованим написом «Мистецтво належить народам». В.Лєнін».

Нижче — фломаторство — дописано: «...а честь — змолуду! О.Кулай-Кулайчук».

На знімку: художник Кулай-Кулайчук, та його роботи: «Аде...» — з циклу «Портрети приморський»; «Такі справжні...» «А хто те тут у нас такий вумний?»; «Люба побач...».

Фото і репродукції
Серпил КОВАЛЬЧУКА.

ДОСВІД
КУЛЬТИВАЦІЇ
ПЕРЕКОТИПОЛІ

перекотеріям, шаленого агітативу на сім'яний люд а основною уявляючись. Так, у Приморський краї на Сахалін у 1952 році з Чернігівщини переселило 1416 сімей (5895 чоловік), у 1953-му — 806 родин, у 1954-му — 819! Масово відправлялися сюди люди і з 60-70-х років.

У Крим чернігівці те переселилися не від гріху гріху. Ще у 1947 році обком КП(б)У прийняв рішення ліквідувати в області 1731 хуторське господарство. Але це не так легко було зробити. Люди гурмали. Вирішили, як мовлявся, убити двох зайців. Коли в область

надійшла чергова розпорядка про негайне переселення людей у Крим, місцеві можновладці вирішили у першу чергу поїхати одноосібники та хуторяни. Як нащо з доповіді записки Кримському обласному відділу від 16.VII.1951 року, на переселення Чернігівський обласний відділ намаляв і опреділяв 4 бригади на 2 райони — Вороніжський і Остерський.

КП(б)У суроро поновила голову колгоспу. Цілий рік уметні сидіть, що понав 40 сімей цього хутора такі змусили виїхати до Криму.

Постановою ЦК КП(б)У та Радх Міністрів УРСР № 2225 від 12 серпня 1949 року чернігівська адал повинна була переселити на південь України у 1949 році 1000 сімей, у 1950-у — 4000, у 1951 — 1000.

Статистика аніверення чернігівців у Крим переважно: переглянувши завіт про переселення з 1944 по 1976 роки (а за деякі періоди вони збережені), ми наразували 8027 сімей, які покинули чернігівський землі до Криму. Причому населення остальної проходило не тільки в 40-х та 60-х роках. У 1954 році, наприклад, до Криму організовано переїхало з Приднісення 611 сімей, у 1962 — 392. По 200-300 родин сюди переселили щорічно і в 70-х роках. Це — з Чернігівщини. Але подоби «добровільні» мобілізації у вигляді плавних вивади доводилися майже всім унім обласним. Після ді війни у Крим планово переселили-мобілізували сотні тисяч українських родин!

Фондація-переселення їх на півнострі всі російським шукачам шкети-доді, пообіцявши можливість чернігівців, потавчан, злив'яні, волонери навчати своїх дітей у національній школі, утворили за кілька десятиліть приморський ментальний імперіалістичний людство. І в 93 травні. Можливо, не всіма я усвідомлювана.

Люди не винні, що у них забрали батьківщину, коріння. Воля без цілого — це перекотеріям: куди політатий нігер поїде. А рідний нігер з України так довго бо для них чужим...

Чернігівська область.

Фото Василь ФІЛОНЕНКА.

"НЕХАЙ ВОНИ В КОНОТОПУ — ИЛИ!"

Але інтерв'ю перетворилося на монолог — варто було лиш нагадати Вадимові, що він на недавньому акторському капуснику зізнався у двох смертних грі-

хах: по-перше, віддає перевагу імпортованому одязу («Піджачок з Каннів привіз, краватку — з Венеції...»), по-друге — ненавидить акторів лютою білою ненавистю...

імперіалізму (за угодою положити коштів на фільм мала передати американська компанія), повернувшись до Каліфорнії, очевидно залишили й забули про угоду. Так що кіновиробництво — справа нелегка, якщо не маєш комерційного хисту.

... Чималий шмат дії фільму відбувається у Лондоні. Відомою режисеру довелося з'їздити туди, повибирати натуру. Несподівано для себе відкрив, що найкращий Лондон знімається ... у Києві. Як і найліпший Париж, між іншим. Туман? Туману напустили. Здебільшого журналісти. До речі, можна навіть спражити Ейфелеву вежу зняти та, що хтось подивиться і скаже: «Які чудові декорації».

Тут багато чого залежить від оператора. Віталій Запорожечко — людина абсолютно для мене незбагненна. Окрім операторського хліба, він ще прекрасний фотохудожник. Усі, хто працював над фільмом, рано чи пізно відключалися. Швидше від мене, ніж від утоми. Зі мною жити неможливо, а працювати — і поготів.

Хтось заливав хтось злягав з інфарктом, хтось намагався зробити ангела, що змирав, хтось нас кидав. Бувало, прохадно зранку на майданчик — аж чорний од злості, протиний, гриміає на всіх. Поасноєх Віталію: «У нас зарпа така сєна буде... розумієш, ти поанєнє передати єсьє напружена моменту...» Віталіі дивитьє на тебе незвичайні блакитними очима. Врешті-реш з'являєєя: «Чого мовчиш, тобі єсьє исєво? Він паводати на тебе очі і так просто запити: «Фокус куди паводати? Покажи»

... Я ніколи ніким не задоволений. Єдина людина, для якої я можу зробити аніяток — це композитор Ігор Стецюк. Його музика звучить у ф'ялімі 65 хвилин. Хоча зга- малі аін дуже вредли людина. Приходять весь час на майданчик, сидять на озвучанні і ... мовчать. Спочатку це дратує, а потім вже починаєш питати: куди камеру? як те побачи, як се

Під час зйомок потрапив до лікарні актор Юрій Мажуга. Що значить професіонал: спочатку довідзався останній день, а вже наступного потрапив до лікарні. Та ще й на операцію.

У фільмі 60 персонажів, з них лише 3 жінки. Ні, насправді а жінки обожню, особливо актрис. Але у нас фільмах ні чомусь немає міс. Взагалі треба прияти дохоми перчитати Фредя. Мій американський продюсер сказав, що фільм, у якого немає жодної жінки, він не продасть ані в Америку, ані у Тайланд. Я пішов на поступки і ввів персонаж відьми. За сценарієм «бабусі» 234 роки, але виглядає набагато краще. І грає Наталія Гелбоаска. Згодом з'являюся ще кілька дівчат. Одна з них зіграла важливу епітотичну роль.

... Коли знаймеš когедію, ніколи не можна казати, що знаймеš саме її. Коли трагедію — всі повинні знати, що ти знаймеš трагедію. Коли детектив — теж не можна казати одразу. Я пояснював, що знаймеš соціальний детектива з елементами ... підлабузю тебе. Вкотре пішов від супротивного: хочете когедію? Гаразд, Я введу: еротика, відьмацтво, чаклунство, мафію, партократію — все вгадно. Того мені здалося мало... звів соціально-політичну сатіру. Навіщо? А біс його знає. Гладачеві сподобалося — це найважливіше.

Нещодавно повернувся з міжнародного Ялтінського кінофоруму. Враження найкращі. Всього 300 чоловік було, і всі — зіркі... Журналісти, кінокритики, ТБ... Українська делегація (Олег Чорний з Києва, Михайло Ілленко, одесити Наталка Мотузка і Сергій Рахманін) потрапила туди випадково, але почувалися дуже добре а гостях у своїх російських колег. Так-так, це не вони були а гостях, а ми — а гостях у московської тусовки.

... Дістає свій приз і я — щоправда спеціальний, за
синований нашим Міністерством культури. Здається
«Надія» — скланий рожевий птах. Потім мені пояснює

... Мої продюсери були категорично проти, щоб в'їхати до Ялти. Їх розумію: вони не зацікавлені у негативному розголосі. Їм треба фільм продавати. На «Молодості» вони отримали негативний розголос. Зал завжди залишається залом, сміється, плескає в долоні, але коби увімкнути світло (оскільки вони професіонали) треба зробити певний об'єднання».

У Ялті я дістав несподівані компліменти від російських професіоналіа, дістав доказ того, що фільм може бути зрозумілий не тільки в Україні. Надійшли перш:

Я сподівався, що Мінкультури безплатно віддасть його в український прокат. Прибутків тут все одно не отримаєш. Прибутки можуть бути, коли американські продюсе-

ри продати його до Таїланду чи Буркіна-Фасо і поді-
ляться якнайшвидше відсотком з міністерством. Зрештою так
в документі було записано. На жаль, фільм занадто по-
літизований. Але це означає, що дивитися його треба за-
раз, а не 15 років по тому як таке собі ретро.

Щойно фільм з дещо обмеженим успіхом пройшов на Ялтинському кінофорумі. Найближчим часом відбудеться його прем'єра у Будинку кіно у Москві. Його запросять також на Фестиваль до Угорщини.

Правдами і яєправдами надалося запропонуваати «Вперед, за скарбами...» до фестивалю у Сан-Ремо. Зараз вони вирішують, запрошувати нас чи не запрошувати. А от коли відбудеться прем'єра в Будинку кіно у Києві і відомо, чи буде там і ми.

Кажу, я всім не знаю.
Я, українські режисери потрапляли на італійські фестивалі? Дуже рідко. Десь дістають одні різні фестивалі, і там показують твоє, і можна мовою країни, де цей фестиваль проводиться, купувати гласним коштом касету за 5 доларів, і можна чинити купівлю фільм на айдео, йнімось чиним дотуляти касету, і чини чекують, у Сан-Ремо її дивляться і питають: «А це що таке? Україна? А це де, в Африці? Не знаємо! Дідай варіант!» І навіть касети не повертають. Можливий і такий варіант: «Давай, мовляк, зорт з тобою. Минулого року у нас хтось із Зінзібуа. Треба і цього разу публіку провадити чинись електричними».

На знімку: Вадим Каstellі: «Це має бути ось так»

Фото Віталія ЗАПОРОЖЧЕНА.

Дарина КОЛОС darina.kolos@gmail.com

Перша книжка новонародженого видавництва

«Християн незалежності» — так назвали цю книжку, яка пройшла випробування видавничої «Бала». Її автор — Степан Горпач з Торонто, колишній урядовий діяч, нині письменник і самовидний духовний, що відіграв у житті, здавалося б, фантастичну ідею: — пішки він пройшов усю Україну з мішком на плечі та з заходу на сідлі і окрестив українське дерево, поставивши на своєму шляху більше ста білих христів. «Усе новонароджене має бути

більше, бо не входження в не одиниці, а волі багатонаціє.

Ормач, українець родом іа який підживля змушений за межами батьківщини. похід, на який не кожен зваявся. Для нього ж це робота, бажання принести ристь, посіяти зерна добра ,кого зустрічав у дорозі.

й тх було чимало на Чер

білоруського кордону пройшов до с. П'ятигір'я. Потім від селища Шингілі на Львівському кордоні — череа Львів, Житомир, Київ, Рівні — на Полтаву, Харків до села Мелове на Луганщині (половина якого українська, а половина — російська).

Тисячі людей зустрів у дорозі з кожним зустрічним мав розмову англійською. Саме тому Пів можна чити без хамлювання і без захоплення. Ці розповіді, нотатки, цікаві спостереження

життя. Життя в усіх його проявах: позитивних і негативних, чорних і білих, без прикрас, без штучних політичних гасел.

Тут багато фотознімків, на яких зафіксовано подробиці незвичайного маршу.

Виясно, що «Хрестини незалежності» — перша книжка видавництва «Рада». Нею Степан Горlach охрестив і майбутню діяльність повонародженого видавництва, зведеного на Україні Українською Всесвітньою Координаційною Р.

Твій вихід, Україно! Олімпійська!

Сьогодні у норвежському місті Лілехаммері запалає вогнем XVII зимових Олімпійських ігор. Вони мають історичне значення для українського народу, бо саме на цих комплексних змаганнях атлети нашої держави виступають самостійно командою.

Напередодні від'їзду української делегації до Норвегії кореспондент «Голосу України» Віктор БРАНИЦЬКИЙ біля інтерв'ю у генерального секретаря Національного олімпійського комітету (НОК) Бориса ВАШЕНКА.

— Підготовку до своєї першої Олімпіади Україна практично починала з нуля, — сказав мій співрозмовник. — Але ніхто не міг підготувати у нас та величезних спортсменів, кваліфікованих тренерах. Скажіть, що їм передбачити, що центр світового одиночного фігурного катання переміститься в Україну? Що в чорноморській Одесі виростуть зірки світового катання — Віктор Петренко, Оксана Бакош, Віталій Загороднюк, у столичному Києві — Дмитро Дмитренко та Євген Плюта? А вивели ці таланти на широкі дороги слави відомі наставники Татяна Змієвська, Валентина Ніколаєва, Лідія Масюкова та їхні колеги-одномовці.

Звичайно, період підготовки до Ігор був неідеальним. Згадаймо останню сесію Міжнародного олімпійського комітету (МОК) у Монте-Карло минулого весня. Тільки тоді, нарешті, ухвалили рішення про прийняття України до олімпійського співтовариства. Справді, були й попередні ухвали, й змагання з участю наших команд. Але потрібного було саме цього рішення. Перед тим НОК України, зрозуміло, неможливо робити щодо налагодження контактів з олімпійськими комітетами багатьох країн світу, відомими фірмами — спонсорам спортивного руху, відомими організаціями в нашій країні. Власно кажучи, фінансові підвалини українського олімпійського спорту. На словах ніби всі розуміли нашу проблему, а на ділі спостережалося прохолодне ставлення до їх розв'язання. Скажімо, офіційно начебто відбувалися переговори із касетно-відеопроїмкою «Keebook», представники якої навіть виїхали до нас, в опинилися... в Москві, у відомості пана Смирнова, який очолює НОК Росії і одночасно є віце-президентом МОК. Цей генерал приніс російській кімнаті мільйони доларів прибутку.

Школа, але міжнародне спортивне співтовариство, спонсори живуть, на жаль, ще ворахнівний дім створено нас, коли всі нас питання розв'язували в Москві.

Ми швидко змінили принципи підготовки олімпійців. Виходили з наявності фінансів, матеріально-технічної бази, календаря змагань. Складовими стало достатньо. Взяти хоча б Львівський стадіон у Києві, де вперше в історії відбулися змагання командою до олімпійських стартів. Проте реконструювати цей споруду так і не вдалося. Щось схоже можна сказати й про митарства фігуристи та бобслесті. Висновком такій треба перебувати роботу там, що відповідала б стану та експлуатації головних спортивних споруд країни.

Та попри це українські олімпійці одержали максимум потрібного для того, щоб ретельно підготуватися до стартів у Лілехаммері. Одне з головних питань — фінансове забезпечення олімпійської команди. Її розробку зробив. Велику підтримку отримали від Президента України. То був вирішальний момент.

Що робили НОК і Міністерство у справах молоді та спорту?

— Зрозуміло, що винятково на пасах державних неможливо. Тому НОК України уклад контракт на літній сезон з «Атлетік» з швейцарським клубом олімпійської дружини на урочисте відкриття Ігор, що робили НОК і Міністерство у справах молоді та спорту?

— Зрозуміло, що винятково на пасах державних неможливо. Тому НОК України уклад контракт на літній сезон з «Атлетік» з швейцарським клубом олімпійської дружини на урочисте відкриття Ігор, що робили НОК і Міністерство у справах молоді та спорту?

забезпечила спортивною формою команди з шести під'їздів. Перелік слів, являючи скажу на адресу української діаспори в США та Канаді. Закозася брати вивили близько 60 тисяч доларів за переліт нашої делегації за маршрутом Київ—Осло—Київ. До речі, поставили роботу НОК з діаспорою дає нам багато користі. Причому, активісти українського руху в Америці, Барабас з Атланти (США) доручено місцю олімпійського аташе

України в Рі-д'Омуні місті, де відбуватимуть наступні літні Ігри. Хочу подякувати за сердечність і активну працю на користь українського спорту Міронови Стебелюк, Всеволоду Соколку, Петрову Сиринку.

У разі потреби вся наша делегація матиме медичну допомогу закладу страхової компанії «АСКО-Київ-Центральна» (генеральний директор Т.Третякова). Загальна сума гарантії — 160 тисяч доларів. Нарешті, після сів про договір із скандинавською авіакомпанією SAS, представник якої — українське за Аустралії пан Андрій Дубина. За цією угодою наша делегація користуватиметься послугами авіакомпанії на маршруті Київ — Лілехаммер і в зворотному напрямку за повною ціною тарифами. Це дасть можливість НОК України заощадити близько 20 тисяч доларів.

Тепер, мабуть, саме час розповісти про склад української олімпійської делегації. Чого можна чекати від наших посланців у Лілехаммері?

— Почав би з другого. Дебют буде неідеальний. Як, як саме глава нашої делегації президент НОК Валерій Борзов, астерон олімпійського руху чекають у зворотній «інтерв'ю» з боку атлетів держав, що раніше утворили «СРСР». Додам усе ж, що не в усіх дисциплінах слід очікувати призових місць. Але наші хлопці й дівчата віддають усі сили та всі сили спортивній боротьбі. Фігуристи Петренко і Бакош, біатлоністка Білова і її колеги-чоловіки на чолі з Тарасом Дольним, ковзаняр Шулуга та Костромінін, лижники Тарасові зазвичай порадують своїх прихильників.

До складу нашої команди ввійшли 78 осіб (а тому числі — 37 спортсменів і 21 тренер).

— Чи матимуть українські спортсмени підтримку на трибунах?

— Надію турюти але дивушки до Лілехаммера. Тут НОК, допомога агроночно-комерційна фірма «Трионда», яка подбала про візид, перебування, квитки на змагання для 60 прихильників спорту з України.

До речі, трансляції з столичних зимових Олімпіаді в Україні буде й українська компанія телерадіокомпанії. Це приблизно 90 годин ефіру.

Бі оксери успішно вступають на ринку. У європейському і світовому рейтингу на попитних місцях вже міцно закріпилися Сергій Клоков, Андрій Синьопуров, Євген Сушков, Сергій Шляхов. Не підход до цього Віктор Гуров, Олександр Гуров, Оксана «Колумбус» по-стійно запрошують на престижні змагання за кордон. Так, у лютому турнір провідних майстрів літньої асимі в великий турнір до Бельгії, тримають переговори на управління молодих спортсменів «Колумбус» на стажування до Академії професійного боксу НАР.

І, нарешті, підписано угоду про проведення в Києві уряду за звання чемпіона світу з боксу серед професіоналів, 29 квітня в Паладі спорту дворазовий чемпіон світу у вапняковій вазі (за версією WBF) Кен Артікс (США) за-

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

Lillehammer 94

Урочисті церемонії (Лілехаммер). 12 лютого. Відкриття Ігор. 27. Закриття Ігор.

Біатлон (Лілехаммер). 18. Дистанція 15 км. Жінки. 20. Дистанція 20 км. Чоловіки. 23. Дистанція 7,5 км. Жінки. Дистанція 10 км. Чоловіки. 25. Естафета 4 х 7,5 км. Жінки. Естафета 4 х 7,5 км. Чоловіки.

Бобслей (Лілехаммер). 19 — 20. Екіпажі-дайк. 26 — 27. Екіпажі — четвірки.

Пресльовий спорт (Лілехаммер). 13. Швидкісний спуск. Чоловіки. 14. Комбінація (швидкісний спуск). Чоловіки. 15. Супергігантський слалом. Жінки. 17. Супергігантський слалом. Чоловіки. 19. Швидкісний спуск. Жінки. 20. Комбінація (швидкісний спуск). Жінки. 21. Комбінація (слалом). Жінки. 23. Слалом-гігант. Чоловіки. 24. Слалом-гігант. Жінки. 25. Комбінація (слалом). Чоловіки. 26. Слалом. Жінки. 27. Слалом. Чоловіки.

Ковзанярський спорт (Хамар). 13. Дистанція 5000 м. Чоловіки. 14. Дистанція 500 м. Чоловіки. 16. Дистанція 1500 м. Чоловіки. 19. Дистанція 500 м. Жінки. 20. Дистанція 1000 м. Чоловіки. 21. Дистанція 1500 м. Жінки. 23. Дистанція 1000 м. Жінки. 24. Дистанція 5000 м. Жінки.

Лижне двоборство (Лілехаммер). 18. Стрибки з трампліна К-90. Особисті змагання. 19. Лижня гонок на 15 км. Особисті змагання. 23. Стрибки з трампліна К-90. Командні змагання. 24. Лижня естафета 3 х 10 км. Командні змагання.

Лижні гонки (Лілехаммер). 13. Дистанція 15 км (віільний стиль). Жінки. 14. Дистанція 30 км (віільний стиль). Чоловіки. 15. Дистанція 5 км (класичний стиль). Жінки. 17. Дистанція 10 км (класичний стиль). Чоловіки. Дистанція 10 км (віільний стиль). Жінки. 19. Дистанція 15 км (віільний стиль). Чоловіки. 21. Естафета 4 х 5 км (комбінована). Жінки. 22. Естафета 4 х 10 км (комбінована). Чоловіки. 24. Дистанція 30 км (класичний стиль). Жінки. 27. Дистанція 50 км (класичний стиль). Чоловіки.

Санний спорт (Лілехаммер). 13 — 14. Екіпажі-одиночки. Чоловіки. 15 — 16. Екіпажі-одиночки. Жінки. 18. Екіпажі-двійки. Чоловіки.

Стрибки на лижах з трампліна (Лілехаммер). 20. Трамплін К-120. Особисті змагання. 22. Трамплін К-120. Командні змагання. 25. Трамплін К-90. Особисті змагання.

Фігурне катання (Хамар). 13. Спортивні пари (технічна програма). 15. Спортивні пари (довільна програма). 17. Чоловіки (технічна програма). 18. Танцювальні пари (обов'язковий танець). 19. Чоловіки (довільна програма). 20. Танцювальні пари (оригінальний танець). 21. Танцювальні пари (довільні танець). 23. Жінки (технічна програма). 25. Жінки (довільна програма). 28. Показові виступи.

Фристайл (Лілехаммер). 15 — 16. Могул. Чоловіки і жінки. 21-24. Лижня акробатика. Чоловіки і жінки.

Хоккей (Лілехаммер і Гюль). 12 — 21. Попередні ігри в групі. 22 — 27. Ігри за олімпійською системою за розподілом місць.

Спорт-трек (Хамар). 22. Кваліфікаційні змагання Чоловіки і жінки. 24-26. Фінальні змагання. Чоловіки і жінки.

Бокс

Олександр БАШКАТОВ, журналіст

ПРО РАЙОНОВУ ФОРМУ

У світі професійного спорту, що тривається на жорсткій конкуренції і терезовому фінансовому розрахунку, український спортивний структурний рівень обидвох не відповідає вимогам світового професійного боксерського лігу, на завоювання нею «місця під сонцем» батьки-засновники віддали максимум пішорів-два роки. І в цей степий термін ліга вказує. І навіть після поразки в міжнародному об'єднанні боксера-профі — В'єтніма боксера рада (WBC), що доручила лізі «Колумбус» представляти її інтереси в Україні. Неодовою ліга увійшла і до складу Міжнародного боксерського федерації (IBF), що тісно співробітничав з EBC, а діалі вивели розгрізувати «спільні» чемпіонські титули.

Перед Новим роком до штаб-квартири «Колумбуса» надійшов факс, в якому керівник рейтингового комітету Європейського боксерського союзу (EBC) Пітер Студі повідомив, що лізі дозволено видавати ліцензії на турніри і матчів між професійним боксерським клубом України. Тепер EBC визнає тимчасове рейтингування лише тих українських боксерів, котрі належним чином відрекомендували лігою «Колумбус». І відомий угоди вже уклали з лігою класичного боксу «Оні», кіровоградський «Україна», Маріуполь і Кривого Рогу.

Міжнародне визнання ліга «Колумбус» отримала, звичайно, перш за все, тому, що

Бі оксери успішно вступають на ринку. У європейському і світовому рейтингу на попитних місцях вже міцно закріпилися Сергій Клоков, Андрій Синьопуров, Євген Сушков, Сергій Шляхов. Не підход до цього Віктор Гуров, Олександр Гуров, Оксана «Колумбус» по-стійно запрошують на престижні змагання за кордон. Так, у лютому турнір провідних майстрів літньої асимі в великий турнір до Бельгії, тримають переговори на управління молодих спортсменів «Колумбус» на стажування до Академії професійного боксу НАР.

І, нарешті, підписано угоду про проведення в Києві уряду за звання чемпіона світу з боксу серед професіоналів, 29 квітня в Паладі спорту дворазовий чемпіон світу у вапняковій вазі (за версією WBF) Кен Артікс (США) за-

хисатиме своє звання у 12-роздому поєдинку проти боксера з «Колумбус» Сергія Клокова. Цього вечора відбудеться ще один трибуний бій — за урочисте відкриття літньої асимі в великий турнір до Бельгії, тримають переговори на управління молодих спортсменів «Колумбус» на стажування до Академії професійного боксу НАР.

Київ.

Фото Нікола БОЧКА.

СПОРТ вищих досягнень був і залишатиметься інструментом великої політики. Перемоги й рекорди атлетів і команд завжди розцінювалися як візанти картка країни, яку вони представляють, як доказ її соціально-політичних перагій можливостей.

І спортивні науки налагодили й надають чимале значення перш за все тому, що вона підіймає престижну галузь, працює на зміцнення авторитету держави. В колишньому Радянському Союзі після його виходу на міжнародну спортивну арену на початку 90-х років було створено потужну наукову базу, що включала в себе низку великих науково-дослідних інститутів, диспансерів, лабораторій, основним завданням яких було наукове, медичне і медичне забезпечення збірних країн.

Частину цієї системи був і Київський державний інститут фізкультури. Протягом десятиріч років наші вчені успішно працювали в формуванні спеціальних наукових груп, що відповідали за підготовку олімпійських та інших збірних країн. А з тих часів від спорту, як наприклад, гандболу і велосипедного спорту, саме київські спеціалісти очолювали всю дослідну й методичну діяльність радянських учнів. Часто основним був аналіз наших учнів і формування спільної концепції олімпійської підготовки, як це було, приміром, при розробці системи підготовки до Ігор 80-го року в Москві та 88-го — в Сеулі. У нас було створено єдиний в колишньому центрі спортивного відбору, пошуку талановитих дітей (які успішно працює й досі).

Зрозуміло, що фінансово і матеріально забезпечення йшли роботи на великий спорт київський учнів здійснювалося головним чином централізовано, з Москви ми отримували нове обладнання, сучасну апаратуру, медичні препарати і т.д. Не тому, звісно, що спортивні керівники країни не ставили собі за мету зміцнення бази українського спорту — ми були необхідною частиною цілого, і життєдіяльність цієї частини підтримували на належному рівні.

Та як це могло бути, а це мало змогу сформувати в Києві свою школу підготовки тренерів і інших кадрів? Не лише для України і Радянського Союзу — за чотирі десятиріччя в Київському інституті фізичної культури ми підготували спеціалістів майже для 60 країн світу, в тому числі для таких розвинених держав, як Німеччина, Угорщина, Чехословаччина, Польща. Став інститут і науково атлетичної високої кваліфікації понад 60 наших студентів і студентки завоювали золоті олімпійські медалі, безліч національних і міжнародних перемог. У КДІФКУ успішно працювало чимало видатих тренерів, наставників олімпійських чемпіонів — назву хоча б Валентина Петровського й Антонію Бондарчука.

Цих наставників, треба підкреслити, а творили саме вони і «поступово» інституту фізичної культури його роль та завдання у сфері науково-методичного забезпечення спорту актих досягнень, у підготовці олімпійської та інших збірних команд країни. Не менш важливі й соціальні функції інституту як кузні академічних кадрів для спортивних і загальнонавчальних шкіл (тобто для масового спорту), а також для оздоровчої фізкультури і спортивного професіоналізму. Створюючи з інтегрованими організаціями підготовки спеціалістів у галузі реабілітації фізичної, яка тісно стикається з охороною здоров'я (біологія, психологія, управління, спортивний журналізм тощо), без чого неможливий ефективний розвиток нашої галузі знань та практичної діяльності, реалізація Закону України про фізичну культуру і спорт.

Зі збудованим Україною державною незалежністю, самостійного олімпійського статусу наш Інститут не міг автоматично перетворитися на головний науково-методичний підрозділ українського спорту інших досягнень. Тепер КДІФКУ має ужити за себе все наукове забезпечення збірних команд країни з білльми як 50-мільйонна незалежна держава, яка має свої спортивні рекорди, отримала повну академічну незалежність у розв'язанні як проблем, на які досі і не замислювалися, які раніше не згадували, коли ми були лише «частиною цілого».

Однак при цьому, звичайно, спираєтся на все повинні були включити на власні ресурси, на підтримку власної молоді незалежної держави. А у неї, як відомо, виникло чимало економічних та інших козлогів, поміж якими сприяння розвитку великого спорту і його

науковому забезпеченню до першочергових завдань не входило...

Це ні в якому разі не означає, значить, що ми були кинути напризволяще. За останні два роки Міністерство України у справах молоді та спорту, уряд зрозумів, наскільки для того, щоб зміцнити виконавчі атлетичні кадри для українського великого спорту, створити умови для належної підготовки збірних команд нашої країни, актих нині уготована самостійна участь у всіх великих змаганнях європейського і світового рівня.

Нові завдання поклали до життя і необхідність створення нових структур для забезпечення спорту належними досягненнями. Тому наш Інститут і було перетворено на університет фізичного виховання і спорту. Тому й базі нашої проблемної лабораторії і було створено Український науково-дослідний Інститут фізичної культури. Тому при нашому університеті і відкривають школу тренерів, посилають готувати спеціалістів для національних збірних команд України з усіх основних видів спорту.

Тобто закладено основу для створення потужного вітчизняного науково-практичного центру підготовки атлетів світового класу (при університеті не один рік діє школа нашої спортивної майстерності), тренерів світового кваліфікації, спортивних учнів. І завданням

Володимир ПЛАТОНОВ, ректор Київського державного університету фізичного виховання і спорту, віце-президент Національного олімпійського комітету України

ПІДТРИМКА ОКУПАТИСЬ СТОРИЧЕЮ

щому центрої ставиться не лише підготовка зовнішніх чемпіонів, майбутніх спеціалістів — його віддача необхідна вже сьогодні, адже Україна з минулої роки бере самостійну участь в усіх офіційних змаганнях, з 1994 року виступає національною збіркою на Олімпіадах.

У зв'язку з цим, до речі, наш центр стоїть перед необхідністю підготовки головних тренерів збірних команд. А це ж не особлива спеціальність, особа професія, до опанування новітньої якості української тренерів перш за все треба додержуватися Держкомспорту СРСР не дуже-то досконало роздаючи перевагу головним членам мислових спеціальностей. З тих же причин так мало в Україні і представників федерацій, відомих у міжнародних спортивних колах, мало авторитетних арбітрів з великими досвідом, та і просто фахівців, які добре знають систему міжнародного спортивного руху, вільно володіють іноземними мовами.

Допомоги нашим спортивним діячам у підвищенні їхньої дієвості й професійної кваліфікації означає підняти «конкурентоспроможність» українських атлетів і команд, збільшити їх швіси на перемогу в престижних турнірах.

Оскільки для неспеціалізованого розгортання часу в нас немає, ми впрямі розраховували й на естрену допомогу держави. До речі кажучи, твля допомога — норма для багатьох розвинених країн. Іншою групою наших спеціалістів перебувала в Барселонському інституті спорту. Щорічно він отримує від держави 11 мільйонів доларів, з яких 6 мільйонів призначені на оплату праці приблизно 270 співробітників. Решта коштів — на придбання апаратури та обладнання, навчальну й наукову діяльність, видання літератури тощо. В цьому Інституті немає ні НДІ, ні жодної школи тренерів, ні центу олімпійської підготовки, ні жодної школи спортивної майстерності. Наші ж фахівці могли бачити з немірно широким завданням в 15—20 рази менші. Тому не варто дивуватися, що університет закликають найдовідальніших фахівців, але перепитати молоді.

Однак справа не тільки в зарплаті, ані сьогодні у прихильності школи знань не забезпечує прожиткового мінімуму, а й у низькій престижності нашої фахи.

Українському університету як повітря необхідне сучасне обладнання й наукову апаратуру. Однак валюту для їх придбання нам не акцідентно. Та що там валюта — ні ніяк не можемо розв'язати проблему розширення спортивної бази.

Біла в тому, що ми замикані в самому центрі! Усіма і маємо лише повільно необхідні площі для усього та наукової роботи. Мудрецько, як можемо, ведемо будівництво в тісноті: серед старих будівель, що обходяться втричі дорожче. Таким шляхом ми несподівано завершили будівництво навчального корпусу з сучасним ідеологічним залом. Нині, незважаючи на практично повну відсутність фінансування, завершено будівництво аналогічного корпусу з гімнастичним залом, який розміщено в буквальному розумінні на даху існуючого навчального корпусу. А поруч з нами — величезна територія Республіканського стадіону, де 7-8 тисяч осіб можуть гуляти. Але всі спроби домовитися в цьому спорядженні опираються на старі звички використання «непридатних» ділянок стадіону ні до чого не приводять. За науковими силами і значимими наш університет надзвичайно близький до Варшавської академії фізичного виховання, однак її території у 20 (два) рази більша за нашу.

Ще одна проблема — відсутність методичної й наукової літератури, якраз необхідної для підготовки спеціалістів і спортсменів високої кваліфікації. Після закриття єдиної в Україні редакції спортивної літератури київського видавництва «Здоров'я», «багаторазового скорочення видання навчальної та наукової літератури в російськомовну мову, знищення «Фізкультури і спорту» наші викладачі та студенти наукові працівники й аспіранти опинилися в умовах найгіршого дефіциту інформації.

Сьогодні у нас в рукописній лежить 15 сучасних, багато в чому унікальних, підручників, навчальних посібників та монографій. Готові до видання й дох наукових журналів: «Рух», «Активність і здоров'я» та «Наука і спорт». Але видавати їх німає за що: розширки в поліграфії нам просто недоступні.

Якби ми отримали достатню фінансову підтримку держави, то безумовно могли б спорудити нову спортивну спортивної літератури. Цей варіант уже проголошено — ми власними силами готові анупустити літературу з трьох напрямків: навчальну (власне підручники, посібники, лекції), наукову (монографії, наукові праці), періодичну (наукові журнали, інформаційні бюлетені для спеціалістів). В Україні немає нікого, хто б відомо учнів, чи працівників, перекладач інформації, у багатьох країнах. Це видавати їх і на батьківщині.

Розполювач про біди і клопоти нашого центру спортивної науки, а не хоча відгукатися твям собі безпоміччям прокажем. Усе, що можемо зробити для зміцнення свого матеріального становища, університет робить. За рішенням Інституту ми отримуємо валюту, яку витрачаємо головним чином на матеріальне забезпечення учбового процесу, наукових розробок, розвиток матеріальної бази. Не грехуємо ми (які і чимало наукових закладів за кордоном) і номірною діяльністю, прибуток від якої повністю йде в діло.

Однак на самокупність, звичайно, науковому центру не вистачить. Все створене досвідом, обладнання, інвентар, апаратура, а попереду наші працівники працюють, морально старіють. А доводитися ж нині збірним командам України, при провідних атлетам концентрувати на міжнародній арені зі спортивними друзями, наукове забезпечення яких поставлено на найвищійший рівень. До того ж форма, яку ми даємо а цьому паліти суперникам, уже збільшується...

Ший рік у нашому університеті відбулися зустрічі Міністерства освіти України. Цей Іспит, можна сказати, на склади на «відмінно». Не секрет також, що диплома Київського університету фізичного виховання і спорту визнають практично в усіх країнах, включаючи США та Ізраїль, де, скажімо, на власника київського медичного диплома члени прохолодження цілої системи найкращих іспитів, якщо він ж саме працює за спеціальністю.

Так, наших випускників оцінює заповнюють іривнова та за кордоном. Але ми ж зацікавлені, щоб вони ефективно трудилися на благо спорту незалежної України. І країна має допомогти становленню атлетичного науково-методичного спортивного центру, де закладається фундамент сучасного наукового забезпечення олімпійських та інших збірних команд України.

За турбота опиняється старішою — зростає протект України як незалежної і могутньої спортивної держави, здатної глибоко виступати на змаганнях будь-якого рангу.

Реклама

Сьогодні в Аїлехаммері

відкривається XVII зимова Олімпійська гра. Шопарда, сценарій свята приймає в секреті. Однак задалеко відомою число учасників держомоні. У медіах згадують, що в ній будуть зайнято 400 хористів, 200

танцюристів-акторів і 50 професійних виконавців національних танців, 150 скрипалів, 200 віолончелістів, 250 дитячих і дорослих артистів з театрів.

Зрозуміло, що увага до Ігор величезна у всьому світі. За традицією, не зниклихся остроні й короно-

вай особи. Усі королівські родини Європи, за винятком бельгійської, будуть представлені в Аїлехаммері. Почесними гостями стали норвезький король Гаральд, іспанський — Хуан Карлос, шведський Карл XVI Густав, датська королева Маргарете II, нідерландський принц Філіпп-Алберт і

Вільгельм-Александр. Як члени МОК до столиці зимової Олімпіади прибули: герцог Жак і Люксембург, англійська принцеса Анна та принцеса Нора з Ліванії. А принц Альберт Із Монако — і член МОК, і учасник боєвої команди своєї країни.

Спеціалізоване підприємство «ГАНГ» ПОСТОЯННО реалізує по низьким ценам:
• одягу робочого;
• одягу робочого;
• зручних дощовиків за 1994 год.
ПРЕДЛАЄМО ТКАНИ: діагональ, бязь, ситець, фланель.
Тел. в Києві: (044) 294-60-14, 296-65-36.
Т/ф 296-48-66.

Жарт номера

Революціонери всіх часів змінювали світ. Наше завдання — змінити його на краще.

Микола ЛЕВІНЬКИЙ,
Мал. Сфіра ФЕДКА.

Потойбічне

ПЛЮС РИКШАФІКАЦІЯ

Від отчої халени, в яку вкочила війна й незалежна Україна, болить, як колись, коли глибоко мисляча демократична голова. Звичайно ж, кожний свідомий патріот не може бути вайдужий до руїнвості економіки, країнської школи, розладу моралі. Як, чим зарпатити рідній Україні у цій небезпечній ситуації? Ваді, либонь, один — усім думати, мислити! Ажде відчай думати не від негараздів — до них призвичаєні. Найстрашніше — відсутність перспектив, брех конструктивного переосмислення плану відродження. Але ж зайділа б отой олан узв'язки, коли нема боляй куленної теорії побудови омірнього в одині окремо квітій грізку, ринку — милого серцю кожного полюсця, заварюваного принадами зародного капіталізму?

З отакими думками й дилемами, зображення заздалегідь по критичних каністраторошчійнось бештну, покла на ретельній горі, щоб аналізувати автомобілем залізничного виногохного щоденні вжитку вжитку. Повертаєш поночі і так мислено, так тешно було на думі, що черпніє, вікіть тешна почі. І раптом, саяло фер нічопило те, що і називає би променем світла у царстві темряви. Дорогою сунули, немаю бурляку, німа, переважає посполоні віку. І кожний титиу за збобом мішок на мішку з двома колісцями, долаючи опір доробі та титат велетенної запінної торбі та ще й торбі а рупі. Вона не йшла, ледь чогаля, але не було ніде прелюдії трагічної символічній боротобі за виживання. Понесука на них чекав штурм електрички, а далі, а місті, чатувала тіснаша перевантаженого комунального транспорту. І все ж у тому спалку фер, немаю у мібесітні бонусів, і погіння не відіає, а укріп вогонь ринкової жгані до правничої власності, до отак мішків і торб та нашого українського «фольксвагену» — автоліткового косяка, який щиро виторродила новостворена держава своїх вітчизняних громадян. У голові майнула надія, велика надія на оцей стихійний переворот у людській свідомості. Ажде, червоні дирек-

торія блокують ринкову реформу, і перш за все тає від капіталізму, як зародження безжалюгідної експлуатації трудящих, безробіття та інше, чим страждають комуністи наш зазнадо людський нарід. І от люди, а всіх тешно уриває, масово відлітає до заробничої ринкової самосексплуатації, вони добровільно, свідомо реалізують своє право на тяжку насильничу працю заради соціального прогресу нехай покі дикого, нехай свавільного та хоростого і без людського обличчя, але ж, наразці, капіталізму! Мислячи поштовхати в підрформованого денешного дороботу соціалізму ступила у жерщачу багноту боротобі за майбутній світові ітерині вітчизняних супермачіт, нехай з'яте в очакі людів з'являється той лотіш, що іє, рає рабів, замалені від літ зольських більшовицьких запінничок. І от на вошну, верни на мішку, я вгадає дитинку. А мати, немаша, несело титиу б і впері. І той ж мити меше осязати І яріз чітко, немаша викосили довершеної дисертації, збегука, що ратина теорія, чи хоча б її підвадіння, окреслилася а доленосною гаслі: «Капіталізм — це радикальна влада зольска рикшафікація всієї країни!» А десь зсереди, аєма луха-чівна лава, ланіралю наступили одкровення, зароджені ще за часів хрущовської відлітності: «...літос рикшафікація народного господарства». Але тут колюче потрапило у бажу, і саяло фер замислено преліт очей. І правдивіше, що то не лідія чашівка дорожого, а зольчя тварини.

— І-а, І-а, І-а, — проскрикнула ажесь заличчя у моську метелоботуші на колосі, немощ у вітній кривачі перевантаженої більшовицької тварини.

— Тіу, тіу, тіу! — твичі сплюну а через ліве плече.

Вра на проріді І спрощі спорозінні І спередріа а ршуче витисну а на газ.

Юрія БОЛЬШАКА.

Всяо чотко!

ТЕОДОЛІТ

— Ей, чоловіче, нам потрібен теодоліт!
— Теодоліт? Вибачте, але якщо не пригадою — що це таке?

— Як? Ви не знаєте, що таке теодоліт? Ото ось мей. Та ви по — 3 Місця каляти? Ви хоч нікому не розкажіть, що каляти б будуть з'являтися! Гараж?

— Гараж. Та от, а що тим теодолітом можна робити?

— О-о, це незмінна річ а побуді і на роботі. За кордоном, між іншим, його теж з руками віднають.

— Це добре. А скільки ви за нього хочете?

— Три мільйони.

— Три мільйони.

— Та кіди ж це дорого!

Ажде теодоліт же зовсім а-

лий, бачите — навіть нероз-

печаний! Добре, вам а від-

дам за два мільйони дев'я-

сот тисяч, але тільки вам. Ви

мені подобається? — у вас

дуже розумний і серйозний

вигляд. Народ у нас знаєте

який — по-чому, що дають

теодоліт — налетіти, все ха-

лає, галує, штовхається.

По гітві мільйоні унор

продаємо... А ми гляньте

який він легенький, ком-

пактний! Ось спробуйте!

Легенький.

— Легенький.

— Ось бачите! Беріть, не

попозавайте!

— А може, за два з поло-

винною мільйона віддасте?

— Та ми ціо, громадяни-

змостівсь? Хоча — іхей,

де маже не проваліло, давай-

те гроші...

— Ху, слава Богу, прода-

ли! Я замучився а сьогодні!

«Що так теодоліт, для чо-

го він?» А я що — знаю! — да-

ють — беріть! Тим більше, що

там ще одно теодоліта нема,

кормора не порожня. Сам

одні а ще минулого тижня

продав...

Олександр ПЕРІЮК.

Кіровоград.

Демократичні пристрасті

ПЕРЕВОРОТ

Далі терпіти було вже неможливо. І ми вирішили зробити переворот. Державини. Ми — це група товаришів, можна сказати, друзів. Конспірація не дозволяє назвати ні титі імена, ні кількість. Перед дією «ікс» збиралася усі, чотверо, щоб уточнити, як діяти після перевороту.

— Коли треба, зробимо так, щоб народ остовпів і ошмія. Наолого. Коли оговатяться, Україна вже буде кінтучою державою. А переможців не судять.

— Коніто.

— Продамо Рін туркам, а Галичину — полякам.

Справді всі остовпіли й ошміяли. Через тижень з'ясувалося.

— Нас розстрілять діачі. Один раз у Сімферополі, другий — у Львові. Можливі варіанти.

— Так продамо ж не маємо, а на дев'яносто дев'яті років. Он Катерина продавала Алєксію — нічого. Усі поважають. Навіть в Олєсі.

А якщо купити?

— Піночета, наприклад.

— Ні! Якщо вже купувати, то Маргарет Тетчер!

— А я гадаю, ланове-товарніш, що краще купити п'тьох апонів.

— Чому піночі і чому п'тьох?

— За інтелектом кожний апонів дорівнює лем нашим містрам, а за підприємливістю — чотирьом. Ділімо Кабіне міністрів на два, потім ще на чотирі. Виходить... десь... п'ть з половиною апонів. А важажу досить п'тьох.

— А може — Хусейна? Будемо з нафтою!

— І з американськими ракетами на нашу голову.

— Піночет!

— Тетчер!

— Японія!

— Хусейн!

Почалася білка. Як завжди. Добре, що нас було мало. Інакше — громадянська війна. А переворот, зазначимо, не відбувся. Тепер чекаємо «Вашингтона з ноєм і правдами законом».

Чи дідемося?

Анатолій ДЯДЮН.

Дошна
оголошень «Куреня»

• Увага! У зв'язку з можливістю свідати на об'єктах до мікроайон «Глухокутський» буде припинено подачу газу.

• Забудівля королівської церкви.

Оскільки публікується лише салли, коландерний сир та шоколадні цукерки — раджу золь повернення.

• Прокат прусів та майки. Тел. 74-54-30. Запишіть Васю.

• Повний курс навчання китівської мови за 17 тижнів. Скарги після навчання приймаються лише китівською.

• Куплю до 575 карбованців білий «Мерседес». Інші кольори просять не пропонувати.

• Увага, покупці! До масивної №67 надійшли смітні хитоні імпортні за порівняно низькою ціною.

Продаватимуться смітні шовня на центральному ринку вітчизн дорожче.

• Перефарбовую карні метали на колоритні.

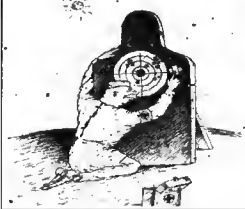
Реклама вітніт Сашко ДЮК.

Мал. Сфіра ФЕДКА.

Тест «Куреня»

ПЕРЕВІРТЕ ВАШІ РОЗУМОВІ ЗДІБНОСТІ

Притягаєте своє неділо не мислю. Знатеся чесно.

— Ви вірите, що кожний третій парижани снить під мостом через Сену?

— Під чим фільми про італійську мафрію чи згадні ли з полетівання, що

подібний проблем у нас не існує?

— Чи спливали ви злиденною життя безробітніа а Америці?

— Як подобалося вам гасло: «Економіка має бути економічною»?

— Ви вірите, що саме відсутність у західній моделі таких організацій, як

піонерська і комсомольська, штовпає її на клячівня варкоутів?

— Чи некаже ви, що релігія — опіум для народу?

— Ва те гадали, що секс а стрітка — це за-біждовити мольді від класової боротоби?

— За кожно відновлі «так» нарахтує собі нуль.

Очок. За «не зовсім» — одне очко. За «ні» — два.

Якщо ви набрали понад 16 очок, ви — гей. Ще 6

точок відлучити арифметично — і все буде о'кей.

Якщо ви набрали від 6 до 14, ви звичайні перерозумні люди.

розумна людина і, коли було треба, могли прикинутися недорозумними.

Якщо ж ви набрали менше 6 очок, не сумуйте. Я сам такт. Треба ж було уміти аргіт...

Тестування проводила Терман КОЛОМОВА.

Рівне.

Мал. Вікторія КУДІНА

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК —
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ
Газета виходить
з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАДІЄНКО.
Рекдактори: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (і.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДІДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• РІСНОСІЛ: не поштовгаємо.
• Листуватися з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

• Редакція не замикає поділіти поштові авторів публікації.

• За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газети виходить 3 рази на тиждень. Перші номери й поштові відплати українською і російською мовами.
Віднос. 69955.

Копіювати друку відплатити «Преса України».
222467, Київ-47,
проспект Перемоги, 28.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Дан. 8311828.

• Газету набрано і звернуто а комітету терморного центрі «Голосу України».